

ABDOULLAH AL-MANSOURI

- Abdoullah Al-Mansouri vluchtte in 1988 met zijn gezin naar Nederland, nadat hij in Iran ter dood was veroordeeld. Hij vestigde zich in Maastricht.
- Al-Mansouri is voorzitter een organisatie die streeft naar onafhankelijkheid van de Arabische regio Ahwaz. In mei 2006 is hij in Syrië opgepakt en uitgeleverd aan Iran, waar hij onlangs tot dertig jaar cel zou zijn veroordeeld.

Zoon Adnan

De familie lijdt inmiddels drie jaar onder een bij tijden ondraaglijke onzekerheid over het lot van Al-Mansouri. Zoon Adnan: „Er zijn periodes geweest dat hij één keer per maand belde, soms hoorden we een half jaar niets. Veertien dagen geleden sprak ik hem en toen heeft hij niets gezegd over een hoger beroep.”

Burger in Iraanse cel

Over het lot van Abdoullah Al-Mansouri, in 2006 gevangen gezet in Iran, bestaat nog veel onduidelijkheid. De straf van deze ingezetene van Maastricht is mogelijk gehalveerd tot 15 jaar. Het stadsbestuur vraagt bewijzen van een eerlijk proces.

door Siebrand Vos

Natuurlijk is de onzekerheid bij tijd en wijle ondraaglijk voor de familie in Maastricht, zegt Adnan Al-Mansouri. Zijn vader Abdoullah Al-Mansouri zit sinds drie jaar in Iran gevangen. In een land met een huiveringwekkende reputatie op het gebied van mensenrechten, waarover Amnesty International al decennia lang gedetailleerd rapporteert. Nog steeds bestaat veel onduidelijkheid over het proces waarin hij zou zijn veroordeeld. Zo ook over zijn lot. Adnan: „Er zijn periodes geweest dat hij ons één keer per maand mocht bellen, soms ook hoorden we een half jaar niets.”

Adnan Al-Mansouri is deze maandag naar het stadhuis in Maastricht gekomen. Voorzitter Eduard Nazarski van Amnesty International Nederland en burgemeester Gerd Leers geven hier de aftrap voor een nieuwe actie. Doel: internationaal de aandacht blijven vestigen op het lot van Abdoullah Al-Mansouri. Want: zonder aandacht kan het leven van dit soort gevangenen zomaar aan een zijden draadje hangen, leert de ervaring van de mensenrechtenorganisatie. Abdoullah Al-Mansouri (1946) vluchtte in 1988 met zijn gezin naar Nederland, nadat hij in Iran ter dood was veroordeeld. Hij vestigde zich in Maastricht, kreeg de Nederlandse nationaliteit, sloot zich aan bij GroenLinks en werd zelfs koninklijk onderscheiden. Dat laatste wegens zijn inzet voor mede-vluchtelingen en Amnesty International. Abdoullah Al-Mansouri, oud-luitenantgeneraal in het Iraanse leger, is echter nog steeds voorzitter van de Ahwaz Liberation Organisation. Een beweging die zich inzet voor onafhankelijkheid van de goeddeels Arabische en olierijke provincie Khuzestan (Arabische inwoners spreken van 'Ahwaz', dat vier-

Echtgenote Sabri en dochter Salma

Al-Mansouri namen deel aan een wake op de Servaasbrug voor Abdoullah Al-Mansouri.

foto Loraine Bodewes

duizend jaar geleden al bestond). Het Iraanse bewind onderdrukt de grote Arabische minderheid, bevestigt Amnesty International. De onzekerheid voor de familie begon in mei 2006, toen Al-Mansouri in Damascus (Syrië) werd opgepakt en aan Iran uitgeleverd. Hij was volgens zijn familie in Damascus om vluchtelingen uit Ahwaz te helpen. Even werd gevreesd dat hij meteen was geëxecuteerd. Toen Amnesty International een publiciteitscampagne begon - gesteund door de Nederlandse regering, het Maastrichtse stadsbestuur, parlementariërs en strafpleiter Gerard Spong - liet het regime weten dat Abdoullah nog leeft. Het hoe en waarom van zijn arrestatie en de aard van het proces bleven goeddeels onduidelijk. De familie kon en kan slechts gissen. Het argument dat hij, Nederlander inmiddels, op een illegaal Iraans paspoort had gereisd, leek hoe dan ook vergezocht. Burgemeester Leers trok naar de Iraanse ambassadeur. Hij vroeg in felle bewoordingen om duidelijkheid over het lot van Al-Mansouri, per slot van rekening een ingezetene van Maastricht. Pas begin 2009 werd bekendgemaakt dat Al-Mansouri tot dertig jaar cel was

veroordeeld. Geen woord evenwel over het proces. Vandaar dat Amnesty het publicitaire vuur brandend probeert te houden. Gistermorgen, kort voor aanvang van een nieuwe publiciteitscampagne, had Leers telefonisch contact met de Iraanse ambassade. „Men beweerde dat kon worden aangetoond dat er een deugdelijk proces was geweest. Laat maar komen, die stukken, zei ik. Ze zouden het op de fax zetten.” Al-Mansouri had, zo meldde de ambassade telefonisch, zelfs hoger beroep kunnen aantekenen. Daarin zou zijn straf zijn gehalveerd tot 15 jaar. Zoon Adnan reageert in eerste instantie sceptisch op het nieuws. „Toen ik hem veertien dagen geleden aan de lijn had, zei hij helemaal niets over een hoger beroep of rechterlijke uitspraak. Dat is dan toch vreemd. De ambassade heeft al eerder dingen verteld die niet kloppen. Het lijkt alsof men de campagne van Amnesty voor wil zijn.” Ook Adnan is aangesloten bij de Ahwaz Liberation Organisation. Dat is, vergeleken met Koerdische en Palestijnse bevrijdingsorganisaties, een militair machteloze club. De strijd is bij gebrek aan middelen

voornamelijk politiek van aard, al zou de organisatie in 1980 een aanslag op de Iraanse ambassade in Londen hebben gepleegd. Adnan komt er rond vooruit: „Als wij tanks zouden hebben, zouden wij die gebruiken om op te komen voor onze rechten. Maar die hebben we niet. Wij beperken ons noodgedwongen tot een politieke strijd. Dat blijkt ook uit de feiten: wie heeft er de afgelopen 84 jaar - zolang duurt de strijd nu al - over wapenfeiten van ons gehoord? Die zijn er nauwelijks geweest.” Het Iraanse bewind daarentegen gaat met sommige van zijn minderheden om gelijk Stalin in de voormalige Sovjet-Unie: gedwongen de-

portaties en onteigeningen van boeren, in combinatie met het importeren van niet-Arabieren en schendingen van de mensenrechten. Leers wil zich niet uitlaten over wat Al-Mansouri al dan niet heeft gedaan. „Al-Mansouri is een ingezetene van onze stad en heeft als ieder ander recht op een behoorlijk proces met behoorlijke rechtsbijstand. Ook in Iran. Wij hebben het recht daarvan bewijs te vragen. Puur op grond van het rechtvaardigheidsbeginsel. Wij laten onze burgers niet in de steek.”

 Zie voor een filmpje van de Maastrichtse aftrap van de actie www.limburger.nl